

त्कृत्परोद्विष्यसि Spr. 28. वियति वङ्तरं स्तोकमुर्व्या प्रयाति Çāk. 7. वङ्तरं भूरि विलप्य MBh. 14, 2341. भूयो वङ्तरं साधु मधुरं चाप्यगायताम् R. Gorr. 1, 3, 62. — 2) stattlich, tüchtig, kräftig: वङ्तरं पं कृतिः सप्त वङ्गः AV. 13, 2, 4. 6. 7.

वङ्क 1) adj. proparox. (von वङ्) theuer gekauft Schol. zu P. 5, 1, 22. fg. 1, 1, 23. f. वङ्का P. 7, 3, 44, Sch. — 2) m. a) = झर्क H. an. 3, 73. fg. MED. k. 128. *Calotropis gigantea* Wils. — b) Krebs. — c) eine Hühnerart (दात्यूह). — d) = जलखादक H. an. = जलखातक MED. the digger of a tank Wilson. — Die gedr. Ausg. der MED. hat वाङ्क st. वङ्क, ÇKDr. und Wilson aber führen nach dieser Aut. वङ्क auf.

वङ्कण्टक (वङ् + कण्ट) 1) m. Bez. verschiedener dorniger Pflanzen: eine Varietät von *Asteracantha longifolia* Nees. (तुङ्गोत्तर), *Hedysarum Alhagi* (पवास) und *Phoenix paludosa* Roxb. (किताल). — 2) f. *Solanum Jacquini* Willd. (अग्निदमनी) RĀG. im ÇKDr.

वङ्कण्टा (वङ् + कण्ट = कण्टक) f. *Solanum Jacquini* Willd. RĀG. im ÇKDr.

वङ्कन्द (वङ् + कण्ड) 1) m. *Arum campanulatum* Roxb. (श्रूणा). — 2) f. *ई* eine best. Pflanze, = कर्कटी RĀG. im ÇKDr.

वङ्कर (वङ् + 1. कर्) P. 3, 2, 21. 1) adj. a) Vieles thueud, mannichfach nützend: निरुता वैरकाराणां सतां वङ्करः सदा BHATT. 5, 78. — b) der da kehrt, fegt AK. 3, 1, 17. H. 363. — 2) m. Kameel TRIK. 2, 9, 23. — 3) f. *ई* Besen H. 1016.

वङ्करणीय (वङ् + कण) adj. der (angeblich) viel zu thun hat, zu Nichts Zeit hat VJUTP. 69. — Vgl. वङ्कृत्य.

वङ्कणीका (von वङ् + कणी) f. = *Salvinia cucullata* Roxb. RĀG. im ÇKDr. — Vgl. वङ्कणीका.

वङ्काम (वङ् + काम) adj. viele Wünsche habend ÇĀKH. Çr. 10, 21, 15.

वङ्कार (वङ् + 1. कर्) adj. viel wirkend VS. 10, 28.

वङ्कोट (वङ् + कोट) m. N. pr. eines Grāma bei den Völkern im Norden gaṇa पलगादि zu P. 4, 2, 110. — Vgl. वाङ्कोट.

वङ्कुलीन und वङ्कुल्य adj. von वङ् + कुल P. 4, 1, 140, Sch. — Vgl. वाङ्कुलेयक.

वङ्कुच (वङ् + कूच, m. eine Art Kokosnuss (मधुनालिकेरिक) RĀG. im ÇKDr.

वङ्कर्त (वङ् + कर्त) adj. f. *या* P. 4, 1, 52, Vārtt. 4, Sch.

वङ्कृत्य adj. = वङ्करणीय VJUTP. 69.

वङ्कवम् s. u. वङ्.

वङ्कैतु (वङ् + केतु) m. N. pr. eines Berges R. 4, 44, 70.

वङ्कम (वङ् + क्रम) m. ein Krama (s. क्रम 8.) von mehr als drei Worten RV. PRAT. 11, 11.

वङ्कनम (वङ् + तम) 1) adj. Vieles duldend. — 2) m. ein Buddha TRIK. 1, 1, 9.

वङ्कगन्ध (वङ् + गण्ड) 1) adj. stark riechend. — 2) m. das Harz der *Boswellia thurifera* Roxb. — 3) f. *या* a) eine Knospe von *Michelia Champaka* (चम्पक) Lin. (चम्पकलि d. i. चम्पककलि). — b) *Jasminum auriculatum* (पूथिका). — c) *Nigella indica* Roxb. (कृष्णजीरक). — 4) n. Zimmet RĀG. im ÇKDr.

वङ्कगन्धदा (वङ् - गण्ड + दा von 1. द) f. *Moschus* (vielen Geruch ge- V. Theil.

bend) RĀG. im ÇKDr.

वङ्गर्हवाच् (वङ् + गण्ड + वाच्) adj. viel Tadelhaftes sprechend, geschwätzig H. 347.

वङ्गव (वङ् + गव = गो) m. N. pr. eines Fürsten HARIV. 1637. VP. 447. BHĀG. P. 9, 20, 3.

वङ्गुडा (वङ् + गुड) f. *Solanum Jacquini* Willd. NIGH. PR. — Vgl. वङ्गुला.

वङ्गुणा (वङ् + गुण) 1) adj. P. 6, 2, 176 (in Bezug auf den Accent). a) vielrätzig: गुणा रज्जुः P. 6, 2, 176, Sch. — b) vielfach, viel: वङ्गवर्षसकृन्नाथ्ये काले वङ्गुणा गते MBh. 3, 4040. इपं वङ्गुणां कृता R. 1, 64, 7. पल 62, 27. वाप्य 2, 103, 16. — c) viele Vorzüge besitzend: ब्राह्मण P. 6, 2, 176, Sch. — 2) m. N. pr. eines Devagandharva (möglicher Weise aber auch adj. in der Bed. von 1, c) MBh. 1, 4814. — Vgl. वाङ्गुण्य.

वङ्गुर् s. u. चुम्बक 1, c.

वङ्गुला f. = वङ्गुडा NIGH. PR.

वङ्गुन्ध (वङ् + गण्ड) m. *Tamarix indica* ÇARBAČ. im ÇKDr.

वङ्गुर्ह (वङ् + गण्ड) adj. viel nehmend, — empfangend: कमाण्डलु.

अमात्य Spr. 399.

वङ्गारिन् (वङ् + वारि) adj. viel wandernd AV. 11, 3, 46.

वङ्गचित्र (वङ् + चित्र) adj. überaus mannichfaltig, — verschiedenartig: ज्ञानापवाद Spr. 3161.

वङ्गच्छ (वङ् + छ) *Alstonia scholaris* R. Br. (सप्तपर्णा) NIGH. PR.

वङ्गच्छिना (वङ् + छि) f. eine best. Pflanze, = कन्दगुरुची, वङ्गच्छा u. s. w. RĀG. im ÇKDr.

वङ्गजन्म s. u. वाङ्गजन्म.

वङ्गजल्प (वङ् + जल्प) adj. geschwätzig Spr. सर्वथा im 3ten Theile.

वङ्गजव adj. zur Erkl. von उरुञ्चि NIR. 12, 43.

वङ्गजत adj. zur Erkl. von तुविजत NIR. 12, 36.

वङ्गैतय (von वङ्) adj. vielfach: तेभ्य एव ददत्युत पङ्कतया भवति TS. 6, 1, 6, 6. Unsere Hdschr. tilgt übrigens im Text, wo das Wort an's Ende einer Khandikā zu stehen kommt, und in der Aufzählung der Schlusswörter den Visarga, nimmt also instr. von वङ्गता an.

वङ्गतरकण्ठि (वङ्, compar. von वङ्, + कण्ठ) m. eine best. Kornart (रागिन्) RĀG. im ÇKDr. — Vgl. गुच्छकण्ठि.

वङ्गतराम् (vom compar. von वङ्) adv. in hohem Grade, stark, sehr: अमृताभिषिक्ता KĀURAP. 29.

वङ्गतलवशा f. *Iris Pseudacorus* NIGH. PR.

वङ्गैतम् (von वङ्) adv. von vielen Seiten Schol. zu P. 5, 3, 7. 8.

वङ्गता (wie eben) f. Vielheit ÇKDr. — Vgl. वङ्गव.

वङ्गतिक्ता (वङ् + ति) f. *Solanum indicum* L. (काकमाची) RĀG. im ÇKDr.

वङ्गतिथ्यै (wie eben) adj. vielfach, viel P. 5, 2, 52. VOP. 7, 42. काल N. 13, 2, 36. SĀV. 4, 1. MBh. 3, 8582. Çāk. 100. ad 193. BHĀG. P. 9, 19, 11. MĀRK. P. 22, 1. ०थे ऽहनि viele Tage hindurch N. 9, 12. MBh. 1, 4323. तपस् mannichfache Kasteiungen BHĀG. P. 1, 16, 33. ०थम् adv. sehr, in hohem Grade: अनभ्राना वङ्गतिथ्यै शरीरमुद्रशोषयत् MBh. 3, 7478.

वङ्गतृणा (वङ् + तृण) n. beinahe Gras, so zu sagen ein Grashalm ÇĀC. 2, 50.

वङ्गत्र (von वङ्) adv. unter Vielen P. 5, 3, 10, Sch. VOP. 7, 9.